

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. V. Contractus pignoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

36. Petitur, *qua sit obligatio deponentis?*

Resp. Hæc est, ut si res deposita casu fortuito pereat, ipsi debeat, tamquam ipsius domino.

37. Petitur, *qua sint depositarii onera.*

Resp. Sequentia. Primum, ut teneatur ad restitutionem, si ex gravi ejus culpa res deposita pereat; immodò, si ex levi, dum, aut indemnem promissit, aut de pretio pro illius custodia convenit; aut, cum à deponente repetita, sed non reddita, fortuito pereat, vel deterioris conditionis facta sit.

Secundum, ut, si res deposita sit petentia in sacculo obsignato, ea non utatur, aliàs peccaret in usu rei, invito domino; secus, si apertè numerata fuerit ipsi commissa, modò inde nullum periculum deponenti immineat; nam tunc presumitur tacitè eam facultatem concedere; modò ea utens ad solvendum non fiat impotens.

Tertium, ut, si depositum consistat in aliis rebus utensilibus, ut vestibus, equo &c. eis uti nequit, Domino invito; & dum utitur ad propriam utilitatem (cum talis usus sit pretio aestimabilis) tenetur pro eo solvere domino. Dicitur *ad propriam utilitatem*, quia possit sine peccato, si usus cederet in utilitatem deponentis; ut, quia aliàs equus V.G. in stabulo perpetuò acclusus manens piger efficitur, & ineptus ad cursum, in hoc enim domini negotium utiliter ageret.

§. V.

Contractus pignoris.

38. **Q**uæritur, *Quid sit contractus pignoris.*

Resp. Quamvis pignus sumptum materialiter sit res illa, quæ alteri conceditur in securitatem debiti, tamen acceptum formaliter, est contractus, quo res aliqua traditur alteri in debiti securitatem.

39. Petitur, *Qua sint obligationes debitoris oppignorantis rem?*

Resp. Sequentes. Prima, tenetur tradere creditori pignus promissum, loco, & tempore, statutis; nec potest illud repetere, nisi debitum solverit, aut alio modo satisfecerit creditori. Secunda, tenetur ad omnes expensas, quas creditor in servando pignus fecit.

40. Petitur, *qua sint onera creditoris accipientis pignus?*

Resp. sequentia. Primum, ut in faciendis expensis in servando pignore ita moderatas sit, ut non cogat debitorem, qui eas omnes solvere nequit, aut pignus dimittere, aut aliis vendere. Secundum, obligatur ad fidelem pignoris custodiam; & tenetur de dolo, ac lata, & levi culpa, ita ut servet rem illam, in eamque sumptus necessarios faciat. Tertium, tenetur rem ita servare, ut ea non utatur; aliàs furtum committit; debetque refarcire damna pignoris, quo usus est; nisi talis usus cedat in commodum debitoris ne scilicet pignus deterius fiat.

Quartum, tenetur solutionem debiti, quodcumque sibi oblatam, recipere.

(LII) 3

& pi-

& pignus illico reddere; quia, sublata principali obligatione, & accessoria cessare debet; & obligatur pignus reddere cum suis fructibus; nam fructus non sunt creditoris, sed debitoris: sequuntur enim dominum, debitor autem est dominus pignoris; quod traditur creditori, non ut lucrum ex eo faciat, sed, ut in tuto creditum habeat. Hinc sequitur, quod si ereditor ex re pignolata fructus retineat, usuram committit, cum retineat aliquid supra sortem; ideo debent fructus computari in sortem principalem, sive extent, sive sint consumpti; immo, etsi ob culpam latam, vel leuem creditoris non sint percepti, cum aliis percipi poterint.

Excipitur casus, in quo pro dote promissa dantur marito à Patre uxoris possessiones in pignus, usque dum dos fuerit ei persoluta; tunc vir non tenetur fructus pignoris in sortem computare, cum eedant lucro ipsius propter onera matrimonii ab ipso sustinenda, cap. *salubriter de usur.* Vide dicta lib. I. cap. 31. num. 11. ubi improbat contractus Antychristeos dictus, lege Gonzalez in 3. tit. 21. cap. 6. & 7.

Quia itaque debitor est dominus pignoris, ipsi perit, si casu fortuito perire contingat; si verò ex culpa lata, vel levi creditoris deficiat, ipse tenetur restituere.

41. At debitor, in quo contractus pignoris distinguatur ab illo Hypotheca.

Resp. In hoc, quod res, quae oppignoratur in securitatem debiti, traditur creditori, illa verò quae hypothecatur pro debiti securitate, est utique pro debito obligata, sed nulli traditur, manetque

apud ipsum, apud quem fuit, antequam hypothecaretur. Hinc DD. notant apud Gonzalez cit. §. 6. nu. 8. contractum pignoris per se traditione rei datae in cautionem debiti; illum verò hypothecae consensu, quo res, quae creditori non traditur, ei obligatur, tamquam rei debite vinculum.

42. Quæritur, an res Deo dicata possit pignori dari?

Resp. Negativè, nisi ex gravi necessitate, juxta text. in cap. *Ut nullus de pignorib.* ubi: *Ut nullus Clericus presumat calicem, vel patenam, aut pallam Altaris, vel vestimentum Sacerdotale, aut librum tabernario, vel negotiatori, aut cuilibet Laico, vel famina in vadimonium dare, nisi iustissima necessitate urgente;* Nam res Deo dicata censentur portio, & patrimonium Dei per consecrationem oblata, & inde sequitur, ut tales res in nullius dominio sint, nec in commercio hominum remaneant. Propterea est certum inter alias alienationis species erga res Ecclesie prohibitas, contineri & pignoris dationem; quoniam, licet in traditione pignoris non mutetur dominium, tamen jus in re tribuitur, propter quod distractioni locus paratur: & ideo est necessarium beneplacitum Apostolicum: Casus, in quibus possunt vasa sacra pignori dari, refert Gonzalez cit. cap. 1. num. 10. & Glos. ad alleg. cap. in verb. necessitate.